

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne, naturligvis i særlig grad tak til dem, der har været positivt indstillet over for forslaget. Allerede da vi underskrev EF-traktaten, var det sådan, at vi måtte være klar over, at dette kom, at vi var forpligtet til også lovgivningsmæssigt ud over på de overenskomstdækkede områder at sikre en lovgivning, som kunne fremme gennemførelsen af ligelønsprincippet.

Jeg er da ikke uenig med fru Elsebeth Kock-Petersen, når hun siger, at vel er ligelønsprincippet gennemført, men at det er en sandhed med modifikationer. Det gælder jo ikke blot i spørgsmålet mellem kvinder og mænd, det gælder også mænd indbyrdes, og det gælder kvinder indbyrdes; det er et meget kompliceret problem. Det, jeg har henvist til omkring disse ting, er det, der skete i 1973 under overenskomstforhandlingerne, hvor det i mæglingforslaget klart er slået fast, at både når det drejer sig om normallønsområder, minimallønsområder, akkord- og bonusordninger, skal lønsatserne være det samme, men det er klart, at der bliver tale om individuel aflønning i mange enkelttilfælde. Men også her var jo med spørgsmålet om lige adgang til arbejde, fordi man klart har tilkendegivet, at alle begrænsninger på grund af køn i adgangen til at udføre arbejde af enhver art bortfalder ved ligelønnens gennemførelse.

Så står naturligvis tilbage det meget vigtige spørgsmål om, at ligestilling og lige muligheder ikke er sikret. Også det er jeg enig i, og jeg vil gerne sige her, at jeg skal til et møde i Bruxelles i morgen og i overmorgen, hvor vi bl. a. skal behandle et direktiv om ligestilling. Også her er det jo sådan, at det kommer til at danne grundlag for en lovgivning, som vi senere skal behandle her. Ligestilling og lige muligheder er ikke sikret endnu, det skal erkendes, men jeg håber, at vi, dels gennem det, der nu sker inden for EF på dette felt, dels gennem det arbejde som udføres i det ligestillingsråd, der blev nedsat i september måned, kommer ikke bare ét, men adskillige skridt fremad mod virkelig ligestilling mellem kvinder og mænd både på arbejdsmarkedet og på en række andre områder.

Hr. Hölge sagde, at jeg så mange gange havde påstået, at arbejdsmarkedets parter

klarer problemerne bedst. Det mener jeg da fortsat arbejdsmarkedets parter gør, og det, jeg henviste til her for et minut siden, var jo et resultat opnået af arbejdsmarkedets parter. Men vi er altså, i henhold til de forpligtelser vi er gået ind på, nødsaget til at komme med et lovforslag, som også dækker det ikke-overenskomstmæssige område, og vi gør det på en sådan måde, at dér, hvor arbejdsmarkedets parter har løst problemerne så nogenlunde — i alle tilfælde løst dem i princippet — sker der ingen indgreb, men der er altså en mulighed for for den enkelte at gå til domstolene for at få et krav om ligeløn anerkendt.

Jeg skal ikke gå ind på de bemærkninger, fru Lone Dybkjær kom med. Hun sagde, at hun ville rejse nogle spørgsmål i udvalget, og dem er jeg naturligvis klar til at besvare, men jeg vil gerne forlods sige, at spørgsmålet har været indgående behandlet i et særligt udvalg, hvor også arbejdsmarkedets parter har været repræsenteret, og arbejdsmarkedets parter har givet tilslutning til den lovgivning, der her lægges op til.

Hr. Ninn-Hansen sagde, at vi ikke har klaret skattelovgivningen. Det skal jeg ikke gå ind på, det er noget, der diskuteres i et andet forum. Hr. Ninn-Hansen sagde også, at vi tidligere har argumenteret på den måde, at arbejdsmarkedets parter bedst klarer problemerne, og alligevel kommer der lovgivningsmæssige indgreb; det gør der altid i overensstemmelse med de forpligtelser, vi har over for EF, men som jeg sagde det før, mener jeg fortsat, at det er arbejdsmarkedets parter, der klarer det bedst og i øvrigt for den altovervejende del af arbejdsmarkedet har klaret problemerne så langt, som man overenskomstmæssigt kan klare det, og jeg vil gerne understrege endnu en gang, at der jo ikke er tale om, at man med dette lovforslag griber ind på det kollektive overenskomstområde.

Så spurgte hr. Ninn-Hansen, hvordan det gik med udvalget om funktionærloven. Jeg har ikke fået noget referat lige på det allseneste, men jeg skal undersøge, hvor langt man er fremme. Det, jeg gerne vil nævne, er, at de organisationer, som i særlig grad er interesseret i dette arbejde og i dets afslutning, og som har ønsket ændringer i funktionærloven, jo er repræsenteret i dette udvalg, og jeg går ud fra, at de presser på